

Čís. 691.

Při hromadění nároků bagatelních jest použití předpisů §§ 448 až 453 c. ř. s. a tudíž i § 501 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 5. října 1920, R I 828/20.)

Žalobce domáhal se žalobou dvou samostatných nároků a sice vrácení na měsíc prosinec zaplaceného nájemného 100 Kč z toho důvodu, že žalovaný svémocně zamezil žalobci jako podnájemníku užívání bytu od 1. do 31. prosince 1919, a náhrady škody 53 Kč vzešlé žalobci tím, že ho žalovaný do bytu nepustil a tím zavinil, že žalobce musil po 2 krát se svou chotí přenocovati v hotelu, což bylo pro něho spojeno s výlohami úhrnem 53 K. Proti žalobě namítal žalovaný pohledávku převyšující 100 K. Soud první stolice jednal o žalobních nárocích společně a uznal je opodstatněnými. Odvolání žalovaného odvolací soud odmítl. **Důvody:** Ježto žádný z uplatňovaných nároků nepřevyšuje sám o sobě 100 Kč a každý z nich se zakládá na jiném právním důvodu (§ 1435, § 1295 obč. zák.), mělo o žalobě býti zahájeno řízení ve věcech bagatelních. Zahájil-li první soud o těchto nárocích, dle § 227 c. ř. s. v jedné žalobě spojených, řízení, jaké platí pro nároky, 100 Kč převyšující, nemůže tím býti soud odvolací vázán, neboť předpisy upravující řízení soudní jsou rázu donucujícího. Zahájení obvyčejného řízení před prvním soudem není ani tím ospravedlněno, že strana žalovaná namítala ke kompensaci nárok, 100 Kč převyšující, neboť pro způsob řízení jsou směrodatny pouze nároky žalobní (§ 448, § 553 c. ř. s.) a nikoliv vzájemné pohledávky žalovaného, které mohou býti namítány teprve po zahájení sporu. Důsledkem právního stanoviska tuto hájeného, jeví se býti odvolání žalovaného dle zákona nepřípustným, poněvadž ve věcech bagatelních lze podati odvolání pouze z důvodů zmatečnosti § 477 pod č. 1 až 7, nikoliv však z takových důvodů odvolacích, jaké jsou odvolatelem uplatňovány.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Žalovaný marně se dovolává §§ 55 j. n. a 227 c. ř. s., by odůvodnil přípustnost svého odvolání. Zcela správně poukazuje sám k tomu, že souhrn několika nároků v jedné žalobě uplatňovaných a podle § 55 j. n. sečtených má rozhodující význam pro příslušnost soudní. Má sečtením nároků pouze býti zjištěno, nepřekročena-li hranice hodnoty, stanovená v § 49 čís. 1 j. n. pro příslušnost okresních soudů; na řízení, jehož jest použití, ustanovení to se nevztahuje. Ani § 227 c. ř. s. neobsahuje předpisu o tom, v jakém řízení má býti postupováno v případech hromaděných nároků, jeť spíše dle § 227 c. ř. s. též způsob řízení předpokladem dovoleného hromadění nároků. Dlužno tedy při hromadění nároků bagatelních, jako v tomto případě, použití předpisů §§ 448 až 453 c. ř. s. o řízení bagatelním a tudíž i § 501 c. ř. s. o přípustnosti odvolání ve věcech nepatrných (Srv. Kleinovy Přednášky str. 191, 192).